

Sygnatura akt II Cz 263/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko pozwanemu J. B. (1)

o wydanie nieruchomości

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie z dnia 10 września 2015 r., sygn.. akt I C 145 /15

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Vogt Janusz Roszewski Barbara Mokras

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie zasądził od pozwanego J. B. (1) na rzecz powoda J. T. kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd ustalił, że pozwany przechowywał na nieruchomości powoda materiały budowlane. Umowa była bezpłatna. W okresie od lutego 2014 r. powód bezskutecznie wzywał pozwanego do ich usunięcia. Pozwany spełnił żądanie przed doręczeniem mu odpisu pozwu. Wniesienie jednak powództwa było uzasadnione z uwagi na termin w którym pozwany nie dostosował się do żądań powoda. Pozwany więc jako strona przegrywająca powinien zwrócić koszty postępowania. Wysokość tych kosztów Sąd wskazał w uzasadnieniu.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zarzucając, że Sąd niezgodnie z materiałem dowodowym przyjął, że dał on powód do wytoczenia powództwa i niewłaściwie ustalił daty związane z korespondencją pozwanego oraz nie wskazał w oparciu o co ustalił wartość przedmiotu sporu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew ocenie pozwanego, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że pozwany swoim zachowaniem dał powody do wytoczenia powództwa. Powód bowiem wytoczył powództwo po upływie pięciu miesięcy od pierwszego wezwania do wydania rzeczy. Tak długi okres jest okresem wystarczającym do wydania rzeczy, i nie można uznać że był to okres

nieodpowiedni dla składającego. W tym zakresie prawidłowość oceny Sądu Rejonowego nie może budzić wątpliwości. Przyjęcie dłuższego okresu za okres odpowiedni wymagałoby dowodu ze strony pozwanego. Ten ostatni natomiast dowodów takich nie oferował.

Sąd Rejonowy prawidłowo obliczył opłaty od wartości przedmiotu sporu – 9.000 zł. Powód taką wartość wskazał w pozwie i w jego uzasadnieniu wykazał jej zasadność, która trafnie nie budziła zastrzeżeń Sądu I instancji. Oczywista omyłka pisarska w uzasadnieniu Sądu Rejonowego nie może mieć wpływu na prawidłowość rozstrzygnięcia. .

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.